

GODOVI IN MAŠNI NAMENI:

NEDELJA 8. 11. 32. NEDELJA MED LETOM ZAHVALNA	8.00 ZA FARANE IN DOBROTNIKE † DRAGUTIN MAUKO
PONEDELJEK 9. 11. POSV. LAT. BAZILIKE	18.00 † VERA IN IVAN GRM
TOREK 10. 11. LEON VELIKI, PP.	7.00 ZA OZDRAVLJENJE
SREDA 11. 11. MARTIN, ŠK.	18.00 † MARTIN MUŠIČ
ČETRTEK 12. 11. JOZAFAT, ŠK.	18.00 ZA ZDRAVJE IN MILOST VERE V DRUŽINI
PETEK 13. 11. STANISLAV KOSTKA, RED.	18.00 † STANISLAV IN FRANCKA REHBERGER
SOBOTA 14. 11. NIKOLAJ TAVELIČ, MUČ.	18.00 † FILIP ILIJANIC
NEDELJA 15. 11. 33. NEDELJA MED LETOM ALBERT VELIKI, ŠK.	8.00 ZA FARANE IN DOBROTNIKE † ANDREJ DIJAK
PONEDELJEK 16. 11. MARJETA ŠKOTSKA, KR.	18.00 † MIRO JEVIŠEK
TOREK 17. 11. ELIZABETA OGRSKA, RED.	7.00 V ZAHVALO, BLAGOSLOV IN BOŽJE VARSTVO
SREDA 18. 11. POSV. BAZILIKE SV. PETRA IN PAVLA	18.00 † MARJAN ROGAČ
ČETRTEK 19. 11. MATILDA, RED.	18.00 † ANICA LEGAT, 30. DAN
PETEK 20. 11. EDMUND, KR.	18.00 † JELENČEVI
SOBOTA 21. 11. DAROVANJE DEV. MARIJE	18.00 † MAKSIMILIJAN EGART
NEDELJA 22. 11. KRISTUS KRALJ CECILIJA, MUČ.	8.00 ZA FARANE IN DOBROTNIKE †FRANCKA, OBL. IN STANISLAV REHBERGER
PONEDELJEK 23. 11. KLEMEN I., PP.	18.00 † JOŽE BEŠTER
TOREK 24. 11. ANDREJ DUNG IN VIETNAMSKI MUČ.	7.00 V ZAHVALO ZA DAROVE ZEMLJE IN DOBRO LETINO
SREDA 25. 11. KATARINA SINAJSKA, MUČ.	18.00 † MIROSLAVA HAJNRIHAR, 30. DAN
ČETRTEK 26. 11. VALERIJAN OGLEJSKI, ŠK.	18.00 † MICKA VOGELNIK IN MILKA FISTER
PETEK 27. 11. VIRGIL IN MODEST, ŠK.	18.00 † JANA IN FRANC LOTRIČ
SOBOTA 28. 11. KATARINA LABOURE, RED.	18.00 † MARICA TIŠINA
NEDELJA 29. 11. 1. ADVENTNA NEDELJA SATURNIN, MUČ.	8.00 ZA FARANE IN DOBROTNIKE † LOJZKA ZUPANC

URADNE URE: PONEDELJEK, ČETRTEK in PETEK
poletni čas: 8.00 - 9.00 in 18.00 - 18.30
zimski čas: 8.00 - 9.00 in 17.00 - 17.30

IZDAL: ŽUPNIJSKI URAD RADOVLJICA,
Linhartov trg 30, 4240 Radovljica (odgovarja Andrej Župan, župnik)
TEL.: (04) 537 47 00, FAX: (04) 537 47 01, GSM: 041 861 411
EMAIL: zupnija.radovljica@rkc.si, TRR: 03127-1000010674

DAL TI BOM
KLJUČE
NEBEŠKEGA
KRALJESTVA.

Mt 16,19

SKALA

LIST ŽUPNIJE RADOVLJICA

»Zahvaljajte se Gospodu, kličite njegovo ime, oznanjajte med narodi njegova dela, razglašajte, da je vzvišeno njegovo ime« (Iz 12, 14). Ob zahvalni nedelji smo povabljeni, da tudi mi pomislimo, komu in kako naj se zahvalimo za vse dobro, kar nam je storil. Komu? Samo po sebi nam pride na misel, da se moramo zahvaliti Gospodu Bogu, od katerega prihaja »vsak dober dar in popolno darilo« (Jak 1, 17). Ostaja pa še vprašanje: kako? V pismih svojim sorodnikom, duhovnik Jurij Humar, ki je znan kot čudodelnik s Primskovega, svojim sorodnikom večkrat poudarja, da Bogu ne moremo narediti nič dobrega. Bog je »dobrota, vsa dobrota, najvišja dobrota«, kakor je sv. Frančišek Asiški zapisal bratu Leonu. Ljubezen do Boga pa lahko kažemo preko ljubezni do bližnjih, kakor je povedal Jezus: »Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili« (Mt 25, 40). Zato lahko upravičeno sklepamo, da je s hvaležnostjo in zahvalo podobno. Če ljubezen do Boga kažemo z ljubeznijo do bližnjih, tudi hvaležnost do Boga lahko kažemo z ljubeznijo do bližnjih.

Nedelja, 8. 11. 2020 leto XXXV (651)

Zato bi kot škof hvaležnost Bogu najprej izrazil z zahvalo duhovnikom. Okoliščine so prej neugodne kot ugodne, vi pa, dragi bratje, ne glede na okoliščine ostajate zvesti in prepričujete, svarite in spodbujate z vso potrpežljivostjo in poučevanjem. Rad bi se zahvalil tudi vsem pastoralnim sodelavcem. V vas se uresničuje Pavlova beseda, da so različne službe, različna dela, isti pa je Bog, ki dela vse v vseh. Hvala vam, da s službami in deli gradite Kristusovo skrivnostno telo. Redovniki in redovnice med nami živijo kot povabilo in obljuba prihodnosti. Zahvaljujem se za delovanje apostolskih redov v različnih oblikah pastorage, kontemplativnim pa za zvesto molitev in vztrajanje pred Najsvetejšim. Ne morem mimo iskrene zahvale vsem tistim, ki svoje ure in dneve živijo odmaknjeni od sveta, obenem pa so s Kristusom združeni preko trpljenja, osamljenosti in onemoglosti. Bratje in sestre bolniki in ostareli, vaša molitev in darovanje trpljenja sta mogočen krik Gospodu za potrebe sveta in Cerkve. Bog naj vam povrne vse izmoljene rožne vence in iztrpljene ure in dneve. Rad bi vas povabil še k temu, da se ozrete okoli sebe in pomislite, za kaj in kako bi se bilo treba zahvaliti človeku, ki sedi ob vas, ženi ali možu, ki živi ob vas, otrokom, ki izhajajo iz vas in rastejo z vami, pa še toliko drugim, ki so del vašega življenja, če prav se morda včasih tega niti ne zavedate. Bratje in sestre, na zahvalno nedeljo vsi skupaj povejmo veselo zahvalo Bogu ter bratom in sestram za vse dobro, kar so nam storili. msgr. Stanislav Zore OFM nadškof

NAŠI RAJNI: Janez Vovk, Radovljica; Marija Škof, roj. Dežman, Radovljica; Anica Legat, roj. Kavčič, Radovljica; Miroslava Hajnrihar, roj. Justin, Radovljica; Stanko Likar, Radovljica. Gospod, daj našim rajnim večni pokoj.

V spomin na † Stankota Likarja so darovali za cerkev Bog povrni!

MOLITEV ZA NOVE DUHOVNE POKLICE je vsak ponedeljek po sveti maši v župnijski kapeli. Vabljeni.

SKUPINA PRENOVA V DUHU vabi vsako sredo po sveti maši v župnijsko kapelo k molitvi in branju Svetega pisma. Vabljeni!

ČIŠČENJE CERKVE:; 14. 11.: Pristov – Resman; 28. 11.: st. zak. Skupina; 12. 12.: Pritrkovalci.

Zahvaljujem se vsem, ki požrtvovalno čistite župnijsko cerkev. Vabljeni tudi ostali, da se pridružite kateri od skupin. Čiščenje cerkve se začne običajno ob 8.00 oz. po dogovoru.

PRVI PETEK V MESECU: eno uro pred sveto mašo bo izpostavljeno Najsvetejše. Vabljeni.

MAŠNA ZNAMENJA:

UMIVANJE ROK: Bil je v postnem času. V četrtem razredu so že dlje časa razmišljali in se pogovarjali o Jezusovem trpljenju. Povezovati so ga začeli tudi s skrivnostjo svete maše. Podrobneje so razlagali, kaj pomenijo posamezne kretnje in besede. Prišli so tudi do vprašanja, kaj pomeni umivanje rok po darovanju? Zakaj ministranta z vodo polijeta duhovnikove prste? Dlje časa je bila v učilnici tišina. Nihče si ni upal kar v tri dni reči prazno besedo. Miha je veliko razmišljal. Prišlo mu je nekaj na misel. Da bi ga kdo ne prehitel, je takoj pripomnil: »Mislim, da si duhovnik umije roke v spomin na dogodek, ko si je Pilat pred Jezusom umil roke.« Vsi so prasnili v smeh. Katehistinja je imela idealno priložnost, da je lahko o tej kretnji kaj več in obširneje spregovorila. Umivanje rok je bilo do 4. stoletja izraz resnične potrebe. Pozneje so si umivali roke le včasih. Od leta 1570 je bil ta »obred« obvezen pri vsaki sveti maši. Kot simbol notranjega očiščenja je ostal tudi v prenovljenem obredu. V prvotni Cerkvi so verniki pri evharistiji prinašali darove v naravi. To so bili darovi zemlje in človeških rok. Pred oltar so jih prinesli v procesiji. Darove je sprejel duhovnik. Po bogoslužju so jih izročili revežem, takim, ki so bili potrebni. Ta bratska ljubezen je popisana v Apostolskih delih, 2. poglavje. Iz življenja prvih kristjanov tako zvemo, da so imeli vse skupno in ni nikomur nič manjkalo. Ko je bil obred darovanja v naravnih (materialnih) darovih končan, si je moral seveda duhovnik umiti roke. Kasneje so se darovi spremenili v denarno obliko. Umivanje rok je v obredu ostalo kot izraz kesanja, spokornosti in očiščenja: »Operi, Gospod, mojo krivdo in očisti me grehov!« Ko si duhovnik umiva roke, prosi za notranje očiščenje in z zglodom povabi tudi navzoče pri bogoslužju, da se pridružijo tej prošnji za očiščenje. Tistim, ki pozorno in dejavno sodelujejo pri sveti maši, kretnja veliko pove in daje priložnost za poglobljeno doživljanje spokornega duha svete daritve.

MAŠNIKOVE TIHE BESEDE TIHA MOLITEV PRI DODAJANJU VODE V KELIH Z VINOM Ko strežnik v začetku evharističnega bogoslužja po pateni s kruhom duhovniku prinese še kelih z vinom, duhovnik doda malo vode in med tem tiho moli: Po skrivnosti te vode in vina naj bomo deležni Božje narave Kristusa, ki je postal deležen naše človeške narave.

GREGORIJANSKE SVETE MAŠE

Včasih se zgodi, da svojci ob pogrebu darujejo t.i. Gregorijanske svete maše (30 svetih maš, ki jih mora duhovnik opraviti neprekinjeno). Ker župniki na svoji župniji ne moremo opraviti 30 zaporednih svetih maš za eno osebo, Gregorijanske svete maše oddamo naprej. Dar za Gregorijanske svete maše je malo višji (30 x

22 € = 660 €). Kako je prišlo do t.i. Gregorijanskih svetih maš, kdo jih lahko opravi ... bomo razložili v sledečem poglavju.

1) **Začetki »gregorijanskih maš«** Sveti Gregor Veliki pripoveduje, da je v samostanu pri sv. Andreju na hribu Celiju v Rimu umrl menih Just, ki si je skrtil tri zlate kovance. Po njegovi smrti je Gregor določil, naj se zanj opravi trideset dni vsak dan ena sveta maša. Ko se je opravila trideseta, se je rajni prikazal svojemu bratu Kopiozu in mu naznanil, da je rešen iz vic (sv. Gregor Veliki, Dialoghi 1. 4, pogl. 55, v: Migne, PL 77, 420). Ta dogodek je bil povod, da so v Zahodni Cerkvi začeli obhajati tako imenovane »gregorijanske svete maše«.

2) **Kako jih opraviti?** Svete maše se morajo opraviti v tridesetih dneh in ne, da bi dve ali več maš opravili v enem dnevu. Ni nujno, da jih opravlja le en duhovnik. Vrh tega pa je koncilaska kongregacija 24. februarja 1967 izjavila, da: »Če se zaporedje tridesetih maš iz nepredvidenega (npr. zaradi nenadne bolezni) ali iz kakega drugega pametnega vzroka (npr. pogrebne ali poročne maše) prekine, se po odločitvi Cerkve ohranijo sadovi prošnje, ki jih je doslej cerkvena praksa in pobožnost vernikov priznavala temu zaporedju tridesetih maš. Ordinarij pa naj po potrebi nadzira, da v tako važni stvari ne bo prišlo do razvad« (prim. AAS 59 /1967/, 229-230). V tem odloku lahko vidimo pedagoško opozorilo, naj bi vernike poučili, da sama nepretrganost v maševanju ne učinkuje nekako magično, kakor da bi Boga prisilili, da dušam podeli določene sadove.

3) **Koliko maš sme duhovnik opraviti na dan?** Duhovnik lahko na dan opravi le eno sveto mašo, za katero lahko dobi dar, ki ga je v določeni pokrajini določila Škofovska konferenca (prim. ZCP 951). V kolikor pa duhovnik zaradi pastoralne potrebe opravi na isti dan več svetih maš, mora dar za drugo ali tretjo mašo brezpogojno oddati za namene, ki jih določi ordinarij (drugi in tretji dar za sveto mašo mora oddati na škofijo). Edino na božični dan smejo po stari navadi vsi mašniki opraviti tri svete maše in si obdržati štipendij (ZCP 952). V srednjem veku (predvsem v času 9. in 13. stoletja) so mnogi maševali dvakrat ali trikrat na dan, da bi ustregli željam po votivnih mašah. To navado so pozneje mnoge sinode in papeži omejevali. Tako je na primer že papež Inocenc III. leta 1206 odredil, naj mašnik mašuje dvakrat na dan samo tedaj, če je to res nujno potrebno – »causa necessitatis«. Tudi po sedanjih navodilih je »binatio Missae« dovoljena samo ob posebnih pastoralnih potrebah, medtem ko ob nedeljah in zapovedanih praznikih celo trikrat (ZCP 905). Župnik je dolžan maševati za farane vsako nedeljo in praznik (ZCP Kan. 534).

4) **Koliko namenov sme duhovnik sprejeti za eno mašo?** Zaradi pastoralne urejenosti je Cerkev določila, da se sme za eno mašo sprejeti le en dar oziroma le en namen, ki pa ni nujno, da je le za

enega pokojnega, kakor to velja pri »gregorijanskih mašah«, ampak je lahko en namen za več pokojnih ali pa tudi za druge potrebe. p. Slavko Krajnc

ŽIGA TURK: ZAVOZILI SMO:

Okužbe podirajo rekorde. Krivi niso samo drugi. Krivi ste tudi vi. Vi, ki ste rinili na Hrvaško; ki ste žurali v Zrcáh; ki niste mogli deset dni pred začetkom šolskega leta domov; ki ste verjeli, da je samo gripa; ki ste še teden dni nazaj pametovali, da je veliko pozitivnih pač zato, ker se veliko testira; ki ste verjeli, da imate pravico, da ne nosite mask; ki ste sitnarili, da vaši sončki ne morejo nositi mask; ki ste kofetkali, pijačkali, se naslanjali na šanke in si vrtali po nosu; ki ste grabili za vozičke v trgovinah, pa si po izhodu niste razkužili rok; ki ste rinili v trgovine, ki so bile tako polne, da je zmanjkalo vozičkov, ampak vi ne bi zdržali brez šteke napolitank; ki niste med gledanjem filma šokirani, kako se ljudje družijo, rokujejo, objemajo; ki v avtu niste imeli razkužila v šoferjevih vratih, ampak nekje daleč znotraj, kot ste že vse pretipali; ki si niste po prihodu domov najprej, ampak res najprej, umili rok; ki ste po pomoti nekemu dali roko, pa potem tiste roke do nadaljnega niste nosili v žepu; ki niste premišljevali – ko ste šli s skodelico v čajno kuhinjo –, s katero roko ste držali svojo čisto skodelico in s katero ste odpirali pipe, džezve, žličke in vse drugo, česar se je dotikal nekdo drug; ki ste v mali, neprezračeni čajni kuhinji brez oken klepetali s sodelavci; ki niste odpovedali vseh brezplodnih sestankov, na katere so vas hoteli zvleči, pa bi prav lahko potekali na Zoomu; ki niste sitnarili, da se stopnišča in hodniki zračijo; ki niste opozorili neznanca, naj si že potegne masko čez nos; ki niste šli na drugo stran ceste, ko se vam je bližala gruča ljudi, ki se je ravno vračala s covid druženja; ki ste bili del tiste gruče veseljakov; ki se niste tako navadili odpirati kljuk s komolcem, da se vam to zgodi celo doma; ki ste kupili sladoled pri sladoledarju, ki ni nosil maske; ki ste se šli drenjat na razprodajo; ki niste zadržali daha, ko je mimo vas prisopel tekač; ki ste se družili na svatbah, krstih, obhajilih, birmah, vnebovzetjih in žurkah kar tako; ki ste ljudem stali tako blizu, da ste zavohali njihov parum ali zadah; ki niste ostali doma, če ste se slabo počutili; ki ste zavestno okuženi hodili okrog; ki ste premišljevali, da bi vzeli lekadol, da bi se izmuznili kontroli temperature na vhodu; ki ste hodili v trgovino, enkrat po majonezo, drugič po gorčico, tretjič po ajvar, četrtič po kečap, petič pa, ker vam je bilo dolgčas; ki niste šli s kolesom ali z avtom, ampak ste rinili na avtobus; ki si niste malice prinesli od doma, ampak ste šli v natrpano gostilno; ki niste šefom težili, da boste pač delali od doma; ki ste kot šef (imate višjo plačo za to, da odločate) v javnem sektorju čakali na navodila od zgoraj, namesto da bi poslali domov vse, ki lahko vse naredijo doma; ki niste

suvereno odprli oken, pa tudi če koga moti preprih; ki si niste kot Julija Adlešič hoteli odrezati prsta po tem, ko ste z njim pritisnili na tipko dvigala ali na tipke bankomata ali na tipke POS-terminala ... Ja, bolj je udobno, da je kriv nekdo drug. Potem ga lahko še naprej lomite in brezbrizno počnete nekaj ali pa vse od naštetega. Lahko, če je kriva učiteljica, ravnatelj, dekan, rektor, ministrica za šolstvo, Branimir Štrukelj, vodja oddelka, njegov šef, generalni direktor, mama, mož, žena, minister za zdravje, Milan Krek, Jelko Kacin, Tomaž Gantar, Janez Janša. Harry Truman je imel na mizi tablico z napisom "prelaganje odgovornosti se tukaj neha". In se res. Ampak pripenjanje odgovornosti drugim ne ustavlja virusa. Ga ni spomladi in ga ne zdaj. Bodite jezni, na kogar hočete – od Janše do Fajonove –, ampak to vas ne odveže od odgovornosti, da naredite tisto, kar lahko. Kar vi lahko. Pa saj ni težko. Ponavljam že pol leta: ne dihanje zraka, ki ga je izdahnili nekdo drug, ne dotikajte se predmetov, ki so se jih dotaknili drugi, ne čohajte se kar naprej po nosu, kot to počne Slavoj Žižek. Vem, pomirjujoče je, če je za epidemijo kriv človek. Če nimamo občutka nemoči. Če kot človeštvo nimamo občutka, da nas premetava po razburkanem morju sil, ki jih ne obvladamo. V ta namen so nekoč – ko se je dogajalo nekaj nasprotnega globalnemu segrevanju – za slabe letine, močo, mraz in boleznih kurili čarovnice. Nič topleje ni bilo zato, je bilo pa ljudem topleje pri srcu, če so imeli občutek, da situacijo kontrolirajo tako, za zažgejo čarovnico. Zadeva je prekleto resna. Če ste morali imeti spomladi veliko smolo, da ste v trgovini, na cesti, na hodniku ... srečali okuženo osebo, je danes velika verjetnost, da bo eden, ki ga boste danes srečali, okužen. Da je eden od otrok v paralelki okužen; da je en študent v letniku okužen; da je en potnik v avtobusu okužen; da je en udeleženec sestanka okužen; da je ena oseba v čakalnici okužena. Obnašajte se temu primerno! Če si kdo predstavlja, da bo s tem, ko se bo ustrelil v koleno, ne vem kako spravil v zadrego oblast, se moti. Tudi ne bo oblasti spravil v zadrego, če bo ustrelil v sosedovo koleno. Ali če bo v sosedova kolena streljal kar s kalašnikovko. Se mi zdi. Je pa res, da jaz tega političnega sovraštva ne razumem prav dobro. In nehanje že čakati na navodila kot kakšni otroci. Kaj vam ni jasno? Dihanje skupnega zraka je problem, prav tako dotikanje skupnih stvari. Država vas ne more držati za roke, pa če ste še tako navajeni, da je vaša varuška. Nazadnje, ko sem pogledal, je bil WC-papir še brez navodil za uporabo. In WC-metlice tudi (evo vam, pešci, predložka za komentarje pod kolumno). A to vam pa gre? Brez navodil? Morda boste zmogli tudi glede virusa. Če upravnik v bloku ne bo zamenjal razkuževalnika, vam bo krona z glave padla, če ga boste vi? Boste bankrotirali? Je problem, če bo doza kar z rjavim širokim lepilnim trakom prilepljena na stebriček stopnic? Boste zdržali brez

marmornega hi-tech delilnika na senzor? A ne bi stanovalci blokov mogli stopiti skupaj, ne da bi čakali na sistemsko rešitev? In po drugi strani pozabite na črkobralsko logiko. Meter in pol razdalje? Ni vam treba metra nositi s seboj. Bi se lahko ulegli med sebe in sogovornika ali ste bližje? Če vpijete, je 150 centimetrov premalo. Itak je boljše dva metra, še boljše pa tri. Najbolje je, če vas sploh ni tam. Če je prostor majhen, zatohel, zaprt in ljudje veliko govorijo, morda celo vpijejo, lahko ljudi na dve decimalki natančno posadite po sedežih, "po priporočilih NIJZ", pa bo virus vseeno imel zabavo. Se je zgodilo zdravnikom v Mariboru! Tisti košček plastike pod Möderndorferjevimi nosom, da je maska, ker ima tapata certifikat v tej in tej culukafriji? Malo morgen! Tisti puliji, ki si jih upornik navleče čez usta, ko ga grdo pogledate, da je maska? Ker pravno-formalno je nekje rečeno, da morajo biti "usta in nos pokrita". In črkobralsko tudi so!? Nagnati poslanca iz parlamenta bi bilo vzgojno. Ne za poslanca. Za ljudstvo. Skratka Ja, malo sem jezen in precej razočaran. Tudi nad vlado, ki bi kak ukrep lahko sprejela prej. Podvojitev števila okuženih na dan v enem tednu, oni bi pa prepovedali zakuske po sprejemih. To bo pa res točka preloma! In ja, že drugič zapored pišem o povsem preprostih, konkretnih, tekočih težavah. Imel sem napisane tri četrtine kolumne o tem, zakaj smo tako neodgovorni; kako smo se s tem vulgarnim liberalizmom izruvali iz krščanskega humusa, iz katerega je zrasel; kako je naš problem zdajle, da je organske, bližnje, sočutne skupnosti nadomestila napredna sociološka "družba". Naš občutek za prav in narobe, ki so ga navdahnili bogovi, je nadomestilo pametovanju smrtnikov o tem, kaj je po črki zakona in ustave in kaj ni. Tu je vzrok, da nam za druge ljudi ni mar. Da je toliko tistih, ki si pač mislijo, ah, saj meni ne bo nič. Nihče ne bi za člana svoje družine rekel, ah, saj meni ne bo nič, če bo staro mammo pobralo, je pa itak že stara. Družina je skupnost, ki še nekako životari, zato sem jo dal za primer. Druge skupnosti, "communities", smo uničili. Ostala je samo še družba, "society". In na druge člane družbe se požvižgamo. Družbo šofira država. In država ni vsemogočna. Vsaj dokler ni diktatura. Ampak zdaj ni ne čas ne kraj za teoretiziranje. Tretjič – ne dihanje tujega zraka, ne dotikajte se stvari, ki so se jih dotaknili drugi. Glede prvega malo pomaga maska. Malo. Ni 100-odstotna, je pa bolje kot nič. In pomaga drugim, ne vam. Glede drugega malo pomaga razkuževanje in umivanje rok. Tudi ni 100-odstotno, je pa boljše kot nič. **Pazite nase in pazite na druge!**

SVETNIK, OBLEČEN V JEANS IN SUPERGE: Carlo Acutis, ki je leta 2006 umrl za levkemijo, je bil 10. oktobra razglašen za blaženega Italijan Carlo Acutis, ki se je rodil leta 1991, je bil po eni strani običajen najstnik, ki pa je, ko je zbolel za levkemijo, dejal, da

noče iti v vice, ampak neposredno v nebesa. Temu primerno je tudi živel – vera je bila zanj način življenja, neizmerno rad je imel sveto obhajilo, svojim vrstnikom je posredoval veselo novico in jim razlagal skrivnosti vere. Računalniški genij Bil pa je tudi navdušenec nad tehnologijo, ki jo je uporabljal kot orodje za širjenje vere. Nekateri ga imenujejo kar računalniški genij. Med drugim je ustvaril spletno stran, kjer je zbiral podatke o evharističnih čudežih po vsem svetu. Papež Frančišek ga je postavil za zgled, kako uporabljati medije v dobro vseh. Carlo je umrl 12. oktobra 2006, star komaj 15 let. Potem ko je bil v Braziliji priznan čudež, ki se je zgodil na njegovo priprošnjo, je bil leta 2018 razglašen za Božjega služabnika. Njegove posmrtno ostanke so iz Monze prenesli v Assisi. Telo rekonstruirali, organi nedotaknjeni Papež Frančišek je po še enem priznanem čudežu odločil, da bo Carlo 10. oktobra razglašen za blaženega. Pred tem dogodkom so njegov grob v Assisiju 1. oktobra odprli za javnost. Odgovorni so povedali, da njegovo telo, ko so grob odprli, sicer ni bilo strohnjeno, a tudi ni bilo nedotaknjeno. Ker od smrti še ni tako dolgo, so Carlovo telo s posebnimi postopki ter "z občutkom in ljubeznijo" lahko rekonstruirali tako, da se zdi, da mladenič spi. Njegovi organi pa naj bi bili nedotaknjeni. Njegovo srce bo med slovesnostjo razglasitve za blaženega razstavljeno v baziliki. Vidimo umrljivo telo, ki je podvrženo procesu propadanja, kar je dediščina greha, ki je človeka odvrnila od Boga. To telo čaka vstajenja, je ob odprtju groba dejal asiški nadškof. 12 Mz Svetnik v jeansu "Prvič v zgodovini lahko vidimo svetnika, oblečenega v jeans, superge in jopo," pravi rektor svetišča, v katerem je Carlov grob. "To je odlično sporočilo za nas. Svetost lahko občutimo ne kot neko oddaljeno stvar, ampak kot nekaj, kar lahko doseže vsak, saj je Jezus Gospod nas vseh." Carlo Acutis je torej dokaz, da svetništvo ni nekaj iz srednjega veka, ampak je stvar odločitve vsakogar od nas, da želi živeti kar se da blizu Bogu. Obhajilo – avtocesta v nebesa Carlo Acutis je bil izjemen deček že od rojstva. Rodil se je v Londonu, kjer je družina bivala zaradi dela njegovih staršev. Pozneje so se preselili v Milano. Že od majhnega je izkazoval poseben odnos do Jezusa tako, da mu je, ko so šli mimo kakšne cerkve, poslal poljubček. Kmalu pa je začel svoji mami Antoniji postavljati vse bolj resna teološka vprašanja. Ker ni bila iz verne družine in s tega področja ni imela znanja, želela pa je odgovoriti na njegova vprašanja, se je začela izobraževati. Včasih se je po nasvet ali odgovore odpravila tudi h kakšnemu duhovniku v drugo mesto. Mali genij Ker pa je bil Carlo mali genij, je mamo spravljal v zadrego tudi s strokovnostjo na področju računalništva. Pravi, da se je sam naučil zahtevnih strokovnih računalniških programov, s katerimi je nato pomagal sošolcem pri učenju in pri postavljanju spletne strani v župniji. Ko je

bil še v osnovni šoli in mu strokovne knjige na temo programiranja, ki jih je imel, niso bile več v izziv, sta jih z mamo kupovala v knjigarni univerze. Duhovna rast ob evharistiji Pri sedmih letih je bil Carlo duhovno tako zrel, da je s posebnim dovoljenjem pristopil k prvemu svetemu obhajilu. Od takrat dalje je sveto mašo obiskoval vsak dan, prav tako je vsak dan prejemal tudi obhajilo. Pred mašo ali po njej je nekaj trenutkov posvetil češčenju Najsvetejšega. Zaradi mamine službe so kot družina veliko potovali. Mama Antonia še danes z nasmeškom pripoveduje, kako je morala izbirati hotele blizu cerkva, da bi lahko Carlo vsak dan obiskal sveto mašo. Duhovnik, pri katerem se je Carlo redno tedensko spovedoval, pripoveduje, kako je iz tedna v teden duhovno in osebnostno napredoval. Njegov napredek je pripisoval vsakodnevnemu prejetanju obhajila. Globoko ga je nagovarjala njegova preprostost, dobrosrčnost in predanost evharistiji. Zaradi izjemnega verskega znanja je verouk poučeval že pri 11 letih. Carlova zapuščina Zadnja leta življenja je Carlo posvetil raziskovanju, zbiranju in urejanju dejstev o evharističnih čudežih. Zaradi tega sta z mamo veliko potovala in obiskovala cerkve, svetišča ali kraje čudežev – tudi tiste najbolj oddaljene. S pomočjo računalniškega znanja je nato oblikoval spletno stran, ki je po njegovi smrti obšla svet. Tako še danes vsemu svetu sporoča, da je bila evharistija zanj hrana in smisel življenja in da je po njej možno priti v nebesa. V mnogih je njegovo delo in življenje prebudilo vero in jih spodbudilo v novo življenje.

ŽUPNIJSKA CERKEV: V letu 2020 bomo odplačevali naš dolg, ki ga imamo do nadškofije. Priporočam se vam za vaše darove. ŽUPNIJSKI TRR: SI56031271000010674